

OSTATNIE WIADOMOSCI

Prenumerata miesięczna
1.50 z odb. w Adm.
1.95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Poniedziałek 20 września 1937 r.

Nr. 261

Skrytobójcze mordy i zamachy

dziełem terrorystycznej organizacji spod znaku „białych kapturów”

PARYŻ. Ścisła tajemnica w dalszym ciągu otacza dochodzenie w sprawie zamachów bombowych, dokonanych przed kilkoma dniami w Paryżu.

Z różnych pogłosek, krążących po Paryżu i znajdujących swój wyraz na łamach prasy, — wynika, że aresztowany w Tuluzie anarchista włoski Tamburini zdołał wykazać swe alibi w dniu zamachów paryskich.

Mimo to jednak, pozostaje on nadal w areszcie, jako podejrzany o udział w zamachu na tuncy w Cerbere oraz o kontakt grupkami i organizacjami terrorystycznymi we Francji.

Władze śledcze przesłuchiwały w czwartek i piątek jakiegoś nowego tajemniczego świadka który zgłosił się sam do policji zastrzegając sobie jedynie utrzymanie swego nazwiska w tajemnicy.

Gorączkowa działalność, rozwinęta przez policję paryską po wybuchu dwóch bomb, obejmując swym zasięgiem najrozmaitsze ośrodki i grupki terrorystyczne, wyraziła się ostatecznie w szeregu aresztowań, które zakomunikowane zostały prasie i stały się punktem wyjścia do sensacyjnych reportaży, obrazujących wykrycie tajnej organizacji terrorystycznej, która prowadziła swą działalność na terenie Paryża i Francji pod nazwą „bia-

łych kapturów”.

O istnieniu tej organizacji policja miała informacje już od dawna, dopiero jednak po wybuchu bomb, przystąpiono do jej likwidowania.

Jak twierdzi prasa paryska, organizacja ta ma grupować kil-

ka tysięcy członków z kół skrajnie prawicowych.

W szeregu reportaży i sensacyjnych domysłów na temat działalności tej organizacji, noszącej nazwę, wziętą jakby z romansów kryminalnych i awanturnych powieści 19-go wieku, wysuwane są twierdzenia,

przypisujące jej cały szereg skrytobójstw o charakterze politycznym, dokonanych w ciągu ostatniego roku.

M. in. niektóre dzienniki twierdzą, iż organizacja białych kapturów nie była obca sensacyjnemu morderstwu, popełnionemu na osobach dwóch włoskich

działaczy politycznych, braci Roselli, sprawie zabójstwa Nawaszina, a już zupełnie kategorycznie mówi się o niej jako o sprawcy zabójstwa przemysłownika broni nazwiskiem Juif, który zamordowany został kilkoma strzałami z rewolweru w Imperii.

„Stąd nie pójdziemy, bo to nasze”

Zeznania świadków w procesie o zajęcia raclawickie

W 5-tym dniu procesu o zajęcia raclawickie zeznawało jeszcze trzech świadków dowodowych.

Pierwsza składała zeznania Zofia Miska, która stwierdza, że dnia 18 kwietnia nie było pozwolone iść na kopiec, więc ludzie z gminy na kopiec nie poszli, a tylko ludzie obcy.

Gdy ludzie szli tłumnie drogą z kopca, policja nie pozwoliła im iść drogą, a tylko pojedynczo ścieżkami. Wtedy krzyczano „nie bać się” — „nie dać się policji”.

Świadek Piotr Nowak stwierdza, że na wzgórzu i u podnóża kopca widział 9 pali, które powyrwali chłopcy z dworskiego sadu.

Słyszał od postronnych osób, że palami tymi chłopcy atakowali policję. W dalszym ciągu świadek opowiada, że stojąc ok. 400 metrów od kopca słyszał, jak policja trzykrotnie

wzywała ludzi do rozejścia się. Natomiast ludzie krzyčili: „stąd nie pójdziemy bo to nasze”.

Później przeriechała konna policja i przystąpiła do rozprawy tłumem i wtedy tłum obrzucił ją kamieniami.

Ostatni świadek dowodowy Franciszek Jedruch zaobserwował, jak oddział policji stanął na mostku, rozproszył się i zaczął rozpędzać tłum pałkami.

Gdy kilku chłopów policja uderzyła, wtedy świadek usłyszał: „chłopku nie dać się” i ludzie z łaskami i kijami rzucili się na policję.

Wtedy nadjechał konny oddział i padły strzały, a jednocześnie kamienie z tłumem.

Z kolei sąd przystępuje do badania świadków odwodowych.

Zeznania tych świadków w liczbie kilkunastu nic ciekawego do sprawy nie wnoszą.

Na tym sąd przerwał przesłuchiwanie świadków obrony i ogłosił postanowienie, powzięte w związku ze zgłoszonym wnioskiem obrony.

Sąd postanowił: zmienić środek napobiegawczy dla oskarżonego Biłogę z uwagi na bardzo ciężki stan jego zdrowia, co stwierdzone zostało przez lekarza więziennego.

Na tym rozprawę zakończono i zarządzono przerwę.

Kontrola morską Hiszpanii nie istnieje

wskutek wycofania się Anglii i Francji

LONDYN. — W Brytanii i Francja zdecydowały się zaniechać wykonywania kontroli morskiej u wybrzeży Hiszpanii.

Rząd brytyjski i francuski powzięły tę decyzję, wychodząc z założenia, że okręty zajęte wykonywaniem patroli nieinterwencyjnych powinny być przeznaczone do spełniania pilniejszego i bardziej ważnego zadania, a mianowicie zwalczania korsarstwa na Morzu Śródziemnym.

System obserwacji, polegający na przebywaniu międzynarodowych kontrolerów w portach i na statkach zostanie nadal utrzymany. Decyzja ta zo-

stała powzięta bez zwoływania zebrania komitetu nieinterwencji, gdyż W. Brytania i Francja, będąc jedynymi mocarstwami, przeprowadzającymi morskie patrole, uważają, iż są w peł-

nym prawie decydowania o przeznaczeniu swych okrętów.

Od tej chwili kontroli nieinterwencyjnej podlegać będzie jedynie granica francusko-hiszpańska.

Fala terroru w Sowietach

przybiera wciąż na sile

MOSKWA. — Fala terroru względem t.zw. wrogów ludu — trockistów, bucharinowców, burżuazyjnych nacjonalistów — nie opada. Po nacjonalistach ukraińskich, białoruskich, karelskich, uzbekistanskich, buriat-mongolskich, przyszła kolej na nacjonalistów baszkirskich i fińskich.

Jak donosi prasa, nacjonalisc baszkirscy opanowali w Baszkirii instytucje państwowe i partyjne, m.in. prasę, teatr i literaturę i znaleźli opiekę u przewodniczącego centralnego komitetu wykonawczego Baszkirii Tagirowa (stanowisko to odpowiada stanowisku prezydenta republiki).

Poza przewodniczącym centralnego komitetu wykonawczego, którego prasa nazywa za wziętym wrogiem ludu, brali udział w ruchu nacjonalistycznym: przewodniczący rady komisarzy ludowych, który kierował akcją szkodniczą w kołchozach, w przemyśle i w dziedzinie finansów, ludowy komisarz oświaty, przewodniczący gospol-

nu Baszkirii oraz szereg innych funkcjonariuszy państwowych i partyjnych.

Według wiadomości nieoficjalnych, aresztowania w Baszkirii są dość liczne.

Delegacja polska na pogrzeb prez. Masaryka

Na uroczystości pogrzebu prezydenta Masaryka została wyznaczona delegacja w następującym składzie: poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny w Pradze, dr. Kazimierz Papee w charakterze delegata specjalnego i szef kancelarii cywilnej Prezydenta R.P., minister Łepkowski.

„Krzysztof Arciszewski” nie zatonął

Jacht „Krzysztof Arciszewski”, o którym ukazały się pogłoski, iż zatonął wraz z załogą — znajduje się w porcie kopenhaskim i wkrótce wyrusza w podróż powrotną do Gdyni.

Księża na ławie oskarżonych

za zmianę nazwisk polskich na litewskie

Wileński Sąd Okręgowy na sesji wyjazdowej w święcianach rozpatrywał sprawę sześciu księży Litwinów, oskarżonych o zmianę nazwisk polskich na litewskie przy zapisywaniu do metryk.

Sąd skazał ks. Budreckisa proboszcza z Wasion na jeden miesiąc aresztu, ks. Prunckisa, proboszcza z Pałusz na dwa tygodnie aresztu.

Pozostali czterej zostali uniewinnieni.

Straszliwy pożar w Wiedniu

Splonęła słynna rotunda na Praterze

WIEDEN. W piątek po południu wybuchł pożar w gmachu rotundy, zbudowanym w końcu ubiegłego wieku, w czasie odbywającej się w Wiedniu światowej wystawy.

Kopuła rotundy, dominująca nad miastem, była jedną z najbardziej charakterystycznych cech ogólnego widoku stolicy Austrii.

W ostatnich czasach w gmachu tym odbywały się Targi Wiedeńskie.

Pożar ogarnął tak szybko cały gmach, że wszelki ratunek całej zmobilizowanej wiedeńskiej

strażnicy ogniowej okazał się daremny.

Olbrzymia kopuła o rozpiętości przeszło 100 m. runęła, grzebiąc pod sobą mury budynku. Silny wiatr wschodni przetrząsnął ogień na sąsiednie budynki.

Zamknięto natychmiast dopływ gazu do Prateru i całe dzielnicy miasta.

Na miejsce wypadku przybył prezydent państwa Miklas i kanclerz Schuschnigg. W godzinach wieczornych pożar zlokalizowano, tak, że uratowane zostały od zniszczenia sąsiadujące z ro-

tundą zabudowania toru wyścigowego wraz z trybunami.

Budowa rotundy kosztowała swego czasu 4 miliony koron austriackich. Znaczna część twarda padła pastwą ognia. Spłonął również włoski pawilon. — Wysokości szkód nie można na razie obliczyć.

W mieście panuje przygnębienie. Przyczyna pożaru nie jest jeszcze ustalona, miał on powstać wskutek krótkiego spiecia, jednak policja dokonała szeregu aresztowań wśród osób podejrzanych o podłożenie ognia.

Banda porywaczy samochodów

po „występach“ w Katowicach grasowała w Warszawie

Na terenie stolicy ginęły w pewnym czasie w tajemniczy sposób pozostawione bez dozoru na ulicach samochody.

Skradziono m. in. w dniu 31 sierpnia w południowych godzinach, na placu Teatralnym w Warszawie, samochód mark „Polski Fiat“, należący do Henryka Bruna, (Klonowa 5). Samochód został odnaleziony tegoż jeszcze dnia na ul. Raclawickiej.

Jak się okazało, złodzieje w czasie ucieczki najechali na kamień, uszkodzili samochód i nie mogąc jechać dalej, porzucili wóz i zbiegli.

Tego jeszcze wieczoru skradziono na ul. Niskiej 91, samochód „Polski Fiat“, należący do inżyniera Władysława Grzankowskiego. Podwozie i karoserię tego samochodu znaleziono w garażu na ul. Radzywińskiej 60. Motor i pozostałe części zostały wymontowane i sprzedane przez złodziei.

W niedługim czasie skradziono znów „Polskiego Fiata“ sprzed baru „Pod Bukietem“, na szkodę Lipszyca. Samochód „wy paproszony“ z części znaleziono później w łasku bielańskim.

Zawiadomiona policja wszczęła dochodzenie. W garażu przy ul. Radzywińskiej urządzono za sadzkę na złodziei, przypuszczając, że zgłoszą się oni po rezerwy skradzionego wozu. Jednak złodzieje zwąchali widocznie piśmo nosem i nie zjawili się już tam wcale.

Wreszcie drogą żmudnych wy-

wiadów udało się policji ustalić nazwiska złodziei i aresztować ich w dniu wczorajszym. Są to Józef Orynek, szofer bezrobotny, nigdzie nie meldowany i Józef Sadło z Sosnowca, również szofer.

Jak się okazało, zawiązali oni bandę porywaczy samochodów jeszcze w Katowicach, gdzie skradli szereg maszyn, które następnie wywozili do Krakowa.

Złodzieje dostawali się do wnętrza samochodów w ten sposób, że młotem utrącali klamkę zamkniętych drzwiczek, uruchomili motor i uciekali na peryferie miasta, gdzie rozbięli wóz na części, które sprzedawali następnie szoferom.

Hersztem był Orynek. Pracował on przed kilkoma laty w je-

dnej z firm samochodowych, skąd wydalony został za liczne kradzieże.

Złodziei osadzono w więzieniu. Obecnie policja wyławia ich wspólników paserów.

Wybuch w magazynie zbożowym

BOLONIA. W magazynie zbożowym w Castel Maggiore nastąpił wybuch, który spowodował zawalenie się jednego z budynków. 2 robotników poniosło śmierć, trzech innych zaś doznało ciężkich obrażeń.

Dywizje chińskie otoczone

Sytuacja Japończyków poprawia się

TOKIO. — Ministerstwo Wojny ogłosiło wczoraj komunikat o sytuacji w Chinach. Komunikat ten jest pierwszym optymistycznym doniesieniem z Chin od chwili wybuchu zatar- gu.

Sytuacja wzdłuż kolei Pekin — Hankou rozwija się w sposób bardzo pomyślny dla wojsk japońskich. Wojska te przeszły wczoraj o świcie do natarcia na

szerokim froncie i zajęły szereg miejscowości, położonych wzdłuż kolei.

W ten sposób 5 dywizji chińskich, rozlokowanych w dolinie Liuliho, zostało otoczonych przez wojska japońskie.

Podczas wczorajszego natarcia, wojska chińskie poniosły duże straty. Lotnictwo japońskie rozwijało ożywioną dzia-

łalność, wspomagając natarcie piechoty.

Na froncie szanghajskim wojska japońskie prowadzą również natarcie, przy czym komunikat japoński wspomina, że ok. 60 tys. żołnierzy chińskich stawia rozpaczliwe wysiłki, aby powstrzymać napór Japończyków.

Komunikaty japońskie sygnalizują również posuwanie się wojsk na wschodnim odcinku frontu szanghajskiego.

Japońska admiralicja ogłasza komunikat, stwierdzający, iż straty marynarki japońskiej w Chinach wynoszą dotychczas 1014 marynarzy i 23 samoloty.

Japońskie lotnictwo morskie zniszczyło 205 samolotów chińskich oraz 34 hangary lotnicze. Japońskiej marynarce udało się z powodzeniem zahamować ruch chińskich statków handlowych poza wodami chińskimi.

Jak więzień uratował swą brodę?

Przed krótkim czasem komisja parlamentu kalifornijskiego zwiędzała więźnia. Ku swemu wielkiemu zdumieniu znalazła ona w więzieniu San Quentin więźnia, który nosił wspaniale pielęgnowaną brodę. Wobec tego, że noszenie zarostu jest w amerykańskich zakładach karnych surowo wzbronione, komisja parlamentarna zainteresowała się tym wypadkiem.

Właścicielem brody był więzień Nr. 58.073, nazwiskiem Leon Genopolis. Nowy więzień robił wrażenie nienormalnego. Mówił tylko o swojej brodzie. Wszędzie uwagę strażnicy o konieczno-

ści ostrzyżenia ozdoby swej twarzy, puszczał uchem. Doniesiono o tym dyrektorowi więzienia, który rozkazał, by odstawić go przemocą do fryzjera.

Tam rozegrała się istna walka. Genopolis wpadł w furję. Powalił fryzjera, strażników i uzbroił się w brzytwę krzycząc: „Kto odważy się naruszyć brodę Leona Genopolisa zginie marną śmiercią“.

Fryzjer nie zląkł się gróźb i zbliżył się do Genopolisa. W tej chwili jednakże padł martwy. Nie został zabity przez brodacza, ale jak wykazała sekcja zwłok, zmarł na atak sercowy.

Od tej chwili jednak dano Genopolisowi spokój.

Komisja parlamentarna przedstawiła tę sprawę do rozstrzygnięcia parlamentowi ten jednak orzekł, że jest niekompetentny.

W ten sposób broda więźnia Nr. 58.073 ocalała.

Organizacje lokatorskie działają w sprawie utrzymania obniżki komornego

Dowiadujemy się, iż organizacje lokatorskie przystępują do akcji, mającej na celu spowodowanie stanowiska władz centralnych w kierunku zachowania ochrony lokatorów i obniżki komornego.

Z całego kraju będą nadsyłać telegramy do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Mini-

sterstwa Sprawiedliwości z prośbą lokatorów, reprezentujących sfery pracujące, urzędnicze, robotnicze i przeważnie kupców i przemysłowców drobniejszych.

Przypuszczalnie ilość tych telegramów dojdzie do kilku tysięcy.

Nie pozwalał chłopom targować Szabla skazany na pół roku więzienia

W czasie odbywających się targów w powiecie nowosądeckim, zanotowano parę wypadków usiłowania przeszkodzenia w braniu udziału chłopom w tych targach.

W dniu wczorajszym odbyła się rozprawa przeciwko oskar-

żonemu Szabli. Sąd skazał oskarżonego z art. 251 K.K. (kto przemocą lub groźbą bezprawną zmusza inną osobę do działania) na karę 6 miesięcy więzienia bez zawieszenia wykonania kary.

Jugosławia prowadzi z Polską 2:0 w meczu tenisowym

We czwartek rozpoczął się w Biadogrodzie międzynarodowy mecz tenisowy Polska — Jugosławia.

W pierwszym dniu rozegrano została tylko jedna gra pojedyncza, w której Tłoczyński niespodziewanie pokonany został przez Palladę 6:2, 4:6,

6:3, 6:8 i 4:6.

W czwartym secie Tłoczyński prowadził już 5:0, w tym momencie jednak dostał silnego skurczu w nodze i seta tego oddał, przegrywając również następnego.

Walka była obustronnie zacięta i wyrównana. Gdyby nie gwałtowna niedyspozycja Polaka, spotkanie to niewątpliwie zostałoby rozstrzygnięte na naszą korzyść.

W drugim dniu rozegrano jedną grę pojedynczą, w której Hebda poniósł porażkę, przegrywając do Puncęca po zaciętej walce w 4-ch setach 7:9, 4:6, 5:7, 8:10.

Czytajcie „WESOŁE WIADOMOŚCI“

P. Fontange szuka nowej awantury Obecnie na froncie hiszpańskim

PARYŻ. — Znana z sensacyjnego procesu o zamach na ambasadora francuskiego w Rzymie de Chambruna aktorka i dziennikarka o awanturycznym zacięciu, p. Fontange, która po wyroku sądowym i od cierpieniu krótkiej kary została wypuszczona na wolność, zniknęła z Paryża.

P. Fontange próbowała w Paryżu uzyskać paszport na wyjazd do Hiszpanii, jednak wła-

dze policyjne odmówiły, tak że opuściła ona Paryż bez żadnych dokumentów i starała się przedostać drogą nielegalną do Hiszpanii, opanowanej przez wojska gen. Franco.

„Intransigent“ donosi, że pani Fontange, po przekroczeniu granicy francusko - hiszpańskiej, została aresztowana przez wojska powstańcze. Dziennik wyraża obawę, aby nie stała się ona bohaterką jakiejś nowej sensacyjnej afery.

Kradzież podczas podróży samolotem Zginęła torebka z klejnotami

PARYŻ. — Na lotnisku paryskim stwierdzono niezwykle wypadek kradzieży.

Jedna z pasażerek, obywatelka niemiecka, Daelen, która przybyła na lotnisko paryskie samolotem z Wenecji, zawiadomiła komisarza policji, że w cza-

sie tej podróży powietrznej skradziono jej torebkę skórzaną, zawierającą klejnoty na sumę ok. 150 tys. franków.

Wśród klejnotów znajdowała się kolia złota z 8 wielkimi szafirami.

Sztuczna skała podmorska powstała w porcie rybackim

W ub. roku, w budującym się porcie rybackim w Wielkiej Wsi, szalejąca burza wyrządziła duże szkody, zatapiając olbrzymi ładunek cementu w ilości 300 cetnarów, wraz z maszyną do kładzenia betonu.

Cement na dnie morskim, pomieszawszy się z glazami i całym urządzeniem motorowej ma-

szyny do betonu, utworzył podwodną skałę, którą ostatnio 6 nurków usiłowało przy pomocy 2 ładunków dynamitu rozsadzić.

Ładunek okazał się jednak za słaby. Wsadzenie betonu i maszyny skutecznione zostanie w najbliższym czasie przy pomocy większej ilości materii wybuchowej.

Przypadkowe zabójstwo kolegi Świadkowie zinstenizowali samobójstwo

W sprawie tragicznej śmierci 23-letniego Wacława Zaremby, strażnika kolei, zamieszkałego w Warszawie przy ul. Ślińskiej 56, o czym pisaliśmy, dochodzenie, przeprowadzone przez władze policyjno - śledcze ustaliło co następuje:

Zaremba był w mieszkaniu Juliana Chmielewskiego, również strażnika ochrony kolei, gdzie odbywała się libacja.

Był tam również drugi strażnik, Eugeniusz Nieradko. W pewnej chwili Zaremba wyjął rewolwer i wystrzelił. Wów-

czas Wacław Chmielewski chciał odebrać rewolwer Zaremby. Po krótkim szamotaniu się, rewolwer odebrał, lecz wówczas padł drugi strażnik przy czym kula ugodziła Zarembe w tył głowy.

Chmielewski i Nieradko, po wspólnym porozumieniu, obawiając się odpowiedzialności, naradzili się, aby upozorować samobójstwo Zaremby.

W tym celu uprzątnęli gilzy od naboju, przy czym rewolwer położyli obok rąk trupa. Tymczasem władze policyjno - śledcze, po dokonaniu oględzin,

jak również i opierając się na wyniku sekcji, doszły do wniosku, że samobójstwo Zaremby wykluczone.

Wówczas przyparciu do muru Chmielewski i Nieradko przyznali się, iż Zaremba poniósł śmierć wskutek nieostrożnego obchodzenia się z bronią, w czasie wrywania rewolweru przez Chmielewskiego.

Po przeprowadzeniu dochodzenia, Chmielewskiego i Nieradko zwolniono, do czasu sprawy, która wkrótce znajdzie się na wokandzie sądowej.

Potajemna jaskinia gry

została zdemaskowana przez policję

Policja stołeczna otrzymała poufną wiadomość, że przy ul. Grzybowskiej 20 w Warszawie, w mieszkaniu Borucha Stej, sznajdra urządzona jest potajemna jaskinia gry, w której zbierają się licznie miłośnicy hazardu. Nocy ubiegłej delegaci Starostwa w asyście policji munduro-

wej wkroczyli z nienacką do wspomnianego lokalu. Nieoczekiwana wizyta wywołała panikę wśród zgromadzonych tam przy grze 16-tu osób. Próby ucieczki nie powiodły się, policja bowiem obstawiała wszystkie wyjścia.

Wszystkich graczy wylegity-

mowano, a właściciela jaskini stawiono rano przed Sądem St. rościńskim, który z miejsca skazał go na 14 dni bezwzględnej aresztu.

Luksusowe „kasyno“ gry, zajmujące pięć komfortowo urządzonych pokoiów, opieczętowa-

Dziesięciu najpopularniejszych Polaków i Polek

Wielki konkurs-ankieta z cennymi nagrodami Sensacyjny plon pierwszego tygodnia

W ubiegłą niedzielę ogłosiliśmy wielki konkurs - ankietę z nagrodami, apelując do Czytelników, by wybrali dziesięciu najpopularniejszych spośród żyjących Polaków i Polek.

Temat okazał się niezwykle atrakcyjny i do Redakcji popłynęły szerokim strumieniem listy ankietowe. W perspektywie tygodniowej, choć to perspektywa bardzo, a bardzo krótka, możemy prowizorycznie zbilansować dotychczasowe wyniki. Będzie to bilans trudny i niekompletny, ale z uwagi na niezwykle ciekawy i obfity materiał, który już został zebrany, spróbujemy go zestawić.

Najpopularniejsi

Jacy kandydaci powtarzają się najczęściej? — to pytanie niewątpliwie wysuwa się na czoło zagadnienia.

Nie przeprowadziliśmy dokładnych obliczeń, odpowiedzi ankietowe nadal płyną i powinny płynąć, bo dążymy do tego, by wszyscy Czytelnicy wypowiedzieli swoje zdanie — więc trudno formułować dokładną odpowiedź na powyższe pytanie. Odpowiemy na nie ściśle i liczbowo po zakończeniu ankiety.

Natomiast w tej chwili możemy podać nazwiska najpopularniejszych Polaków i Polek, które dotychczas są w odpowiedziach ankietowych najczęściej powtarzane.

A więc: Marszałkowska Piłsudska, Ignacy Paderewski, premier Sławoj - Składkowski, min. Beck, pułk. Koc, gen. Halicz, kard. Kakowski, gen. Sosnkowski, Jan Kiepura, Stanisława Walasiewiczówna, Stefan Jaracz, min. Zyndram Kościakowski, min. E. Kwiatkowski, Jędrzej Moraczewski, Wacław Sieroszewski, Norbert Barlicki, Jadwiga Smosarska, Janusz Kusociński.

Charakterystyczna lista

Dla przykładu przytoczymy listę ankietową p. Piotra Wyrwy - Nowaka z Włocławka (Kaliska 47), która jest bardzo charakterystyczna dla dotychczasowych wyników ankiety.

Zastrzegamy się, że bynajmniej nie oddaje ona, jak i przytoczone powyżej najczęściej powtarzane nazwiska, rzeczywistego obrazu ankiety, bo obraz ten jest jeszcze znany.

Oto lista p. Wyrwy-Nowaka: 1) Marszałkowska Piłsudska, 2) gen. Sławoj - Składkowski, 3) min. Beck, 4) pułk. Adam Koc, 5) Ignacy Paderewski, 6) Wojciech Kosak, 7) Jan Kiepura, 8) major Skarżyński, zdobywca Afłata i 9) Maria Rodziewiczówna.

Nowi kandydaci

— Jakie są nazwiska nowe? Na to pytanie możemy obszerniej i już ściślej odpowiedzieć. Przytoczymy szereg nazwisk, które nam przyniosła wczorajsza poczta.

Gen. Galica

Tak np. Tadeusz Sidorowicz z Warszawy (Ząbkowska 54

m. 15) wprowadza nazwisko gen. Galicy, pisząc:

„Gen. Galica — góral, wychowany wśród turni i wierchów, zahartowany w niebezpieczeństwach, wierzący w potęgę, a uśpioną duszę chłopca, chce go pobudzić do współpracy nad dobrem Rzplitej. Objędzia kraj i w swoich mowach wskazuje ludowi jasną drogę, jaką ma kroczyć i budować jednolitą mocarstwową Polskę”.

Posłanka Prystorowa

P. Hanka Jędrzejewska, kasjerka z Warszawy (Opaczewska 54 m. 11) przyznaje popularność m. in. Ewie Turskiej - Bandrowskiej i hr. Alfredowi

Reumatykom

szczególne dają się we znaki nagle i częste zmiany pogody. Bóle reumatyczne i artretyczne usmierzają Togonal. Tabletki Togonal stosowane w dawkach po 2 do 3 tabletek 3 lub 4 razy dziennie przynoszą ulgę w tych cierpieniach.

Potockiemu, zaś p. Halina Jarocka z Warszawy (Koszykowa 71 m. 27) — Józefowi Węgrzynowi, inż. Ossowieckiemu, posłance Prystorowej i Jędrzejowskiej.

Ulubieniec warszawianki

„Jedna z wielu” (pod tym pseudonimem kryje się jakaś niewątpliwie uroczą warszawianka) pisze krótko:

„Jako swego kandydata do konkursu -ankiety podaje p. Aleksandra Zabczyńskiego, gdyż nikt tak nie potrafi kochać swojej żony, jak p. Zabczyński w filmie „Dyplomatyczna żona”.

List ten nadszedł z takimi groźbami, że... nie mogliśmy ryzykować życia.

Min. Poniatowski

P. Henryk Kondracki z Warszawy (Gęsia 79 m. 19) wymienia ks. arcybiskupa Sapiechę i inż. Doboszyńskiego... natomiast p. Julian Czajka ze wsi Taszycze Nowe (pow. Błonie) wskazuje na min. Poniatowskiego, jako najpopularniejszego Polaka, który dąży do przeprowadzenia reformy rolnej i broni interesów drobnych rolników.

Nie będziemy sięgać dalej po przykłady. Sądymy, że zdołaliśmy choć powierzchownie zorientować Czytelników, bo wszystko zależy od nich.

Nie pozostaje nam nic innego, jak ponownie zaapelować do Czytelników, by nie zwlekałi z odpowiedziami i nadsyłali je jak najrychlej. Dalsze zamówienia zamieszcimy jutro.

Dla wiadomości nowych Czytelników przytaczamy jeszcze raz regulamin naszego konkursu -ankiety.

Regulamin konkursu

1) W naszym konkursie -ankiecie może wziąć udział każdy Czytelnik.

2) Każdy uczestnik może podać tyle nazwisk spośród żyjących obecnie Polaków i Polek, których uważa za najpopular-

niejszych, ile uzna za stosowne. 3) Mogą to być nazwiska mężów stanu, polityków, działaczy, pisarzy, artystów. W tym zakresie uczestnik konkursu -ankiety nie jest niczym ograniczony.

4) Udział w konkursie -ankiecie weźmie ten, kto nadesłanie do naszej Redakcji listę jego zdaniem najpopularniejszych spośród żyjących Polaków i Polek osobiście. Zaleca się dołączenie krótkiego uzasadnienia dlaczego zasłużyli sobie na popularność, lecz to nie jest konieczne.

5) O przyznaniu nagród zdecydować jury, którego skład wkrótce ogłosimy.

Przy sposobności prosimy uczestników konkursu -ankiety, aby podawali swoje uzasadnienia. Chociaż w zasadzie same nazwiska wystarczają, to jednakże uzasadnienia mają dużą wartość i obraz ankiety będzie pełniejszy.

Nadmierna tusza grozi sercu

a jest objawem złej przemiany materii, kiedy produkty tłuszczowe w organizmie nie ulegają dostatecznemu spalaniu, co powoduje odkładanie się tkanki tłuszczowej i sprządza cierpienia artretyczno - reumatycz-

ne. Skutecznie na przyspieszenie przemiany materii działają zioła D-RA BREYERA Nr. 2. Do nabycia wszędzie. Wytwórnia Polherba, Kraków — Podgórze.

Napoleon Sudek

Wykład o aucie

Drzwi restauracji otworzyły się z rozmachem, na ulicę wytoczył się pijany jegomość i wpadł prosto na mnie!

— Zderzenie... — stwierdził, opierając się w dalszym ciągu o mnie. — Najmocniej przepraszam... Nie trąbiłem, bo teraz nie wolno... Walka z hałasem, panie szanowny! Tydzień ciszy.

Nie odpowiedziałem. Starłem się uwolnić z jego objęć i oprzeć go o mur. Uśmiechnął się pobłażliwie.

— Pan szanowny prawdopodobnie mojego żartu humorystycznego nie zrozumiał, bo pan nie ma auta. Przyznaj się pan! Ma pan, czy nie?

— Nie mam.

— A widzi pan! Od razu zgą dłem! Wstyd, panie, wstyd! Motoryzacja, panie!... Ułatwienia różne specjalnie się robi, drogi się buduje, a pan auta nie ma? I dlaczego? Czy pan myśli, że tak trudno auto sobie kupić?... Wcale nie! Trudno naturalnie te raty za auto spłacić. Ale kupić bez trudności pan możesz. I wierz mi pan, że warto. Au-

to dobra rzecz. Siedzenie masz pan wyścielane, popielniczkę pod bokiem, siedzisz pan sobie, jak król i jedziesz.

I nudzić się pan nie może, bo masz pan przed sobą kierownicę, hamulce i różne inne dzyn-dzle do zabawy. Dawniej mogłeś pan jeszcze dla rozrywki potrafić sobie. Ale teraz trzeba z tym ostrożnie. Nie wolno.

Mrugnął do mnie porozumiewawczo.

— He, he! Rozumiem! Pan szanowny ma pietra że nie będzie wiedział, jak się z autem obchodzić?... Drobiazg, panie. Zaraz panu przeprowadzę wykład, co i jak trzeba robić.

Więc przede wszystkim musisz pan nalać wody do chłodnicy, żeby się panu motor za bardzo nie rozgrzał. Bo jak się motor za bardzo rozgrzeje, to się w samochodzie gorąco robi, dziewczyna, która z panem jedzie zaczyna się rozbierać, pan się robisz zdenerwowany i może być wypadek.

Ale jak pan wody nalał, może już pan jechać spokojnie. I teraz

grunt, panie, na policjantów uważać.

Kiedy on rękę podniesie, musisz pan stać, żeby się panu nie wiem jak spieszyło. Żebyś pan nawet miał boleści i kolkę, nie wolno się panu ruszyć, bo możesz pan być skompromitowany.

Policjant do pana podchodzi, sam się panu nie przedstawi, a pana spyta o imię i nazwisko. Mało tego! Musisz mu pan jeszcze wyszczególnić kto ojciec i kto matka. I o wiele pan jedziesz z kobietą, a z ojca pan je steś nieznanego, no to naturalnie nieprzyjemna się robi sytuacja.

Ale nie martw się pan. Jest na to sposób. Jedź pan zawsze bocznymi ulicami, na których policji nie ma.

Kiedy w drodze auto się panu zepsuje, nie tremuj się pan wcale. Wliź pan pod auto, poleż pan sobie spokojnie, odpocznij, a potem idź pan do telefonu i zadzwoń do jakiego warsztatu, żeby mechanika przystąpi.

Musisz pan także pamiętać o

benzynie. Żeby jej zawsze było dosyć.

Jeżeli nie masz pan pewności, czy jest benzyna w zbiorniku, czy nie ma, to jest na to prosty sposób, jak sprawdzić.

Weźmie pan zapaloną zapałkę i wrzuci do zbiornika. Jeżeli zapałka pali się wolno, to zna czy, że benzyny nie ma. A jeżeli pana wyrzuci w powietrze i auto się rozleci, to znaczy, uważa pan, że benzyny było dosyć.

Więc, jak pan szanowny widzi, z autem specjalnych trudności nie ma. I nie rozumiem dlaczego tak mało ludzi auta sobie kupuje. Motoryzacja, panie szanowny musi być. Od tego za leży dobrobyt...

Pochylił się do mojego ucha i zwierzył mi się szeptem.

— Bo ja, uważa pan, żenię się z kobietą, która ma stację benzynową.

RADIO

NIEDZIELA, dnia 19 września 1937 r.
8.00 Sygnał czasu. 8.03 Dziennik poranny. 8.15 Audycja dla wsi. 9.00 Transmisja nabożeństwa z kościoła św. Krzyża w Warszawie. 11.00 Koncert. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Kłde jesień...—koncert. 13.00 Przegląd kulturalny. 13.10 Melodie operetkowe. 14.40 Wszystkiego po trochu — audycja dla dzieci. 15.00 Audycja dla wsi. 16.00 Jan Sibelius. 16.25 „20-ta rocznica historycznych ćwiczeń P. O. W. na polach Zielonej pod Warszawą”. 16.55 Program na jutro. 17.00 Podwieczorek przy mikrofonie. 19.00 Powszechny Teatr Wyobraźni: „Dwóch nieśmiały” — wodewil. 19.47 Reportaż. 19.55 Przerwa. 20.00 Koncert europejski z Szwajcarii. 21.00 Przegląd polityczny. 21.10 Dziennik wieczorny. 21.20 „Klinika słów”—groteska. 21.30 Wiadomości sportowe. 22.10 Recital fortepianowy. 22.50 — 23.00 Ostatnie wiadomości.

WARSZAWA II (Mokotów).

15.00 Transkrypcje instrumentalne fragmentów operowych (płyty). 16.00 Muzyka taneczna. 16.58 Program na jutro. 17.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 — 1.00 Muzyka taneczna (płyty).

Pogoń za bandytą w Krakowie

który zabił policjanta, dwóch zaś ranił, wreszcie zginął od kul w starciu z policją

Wczoraj w godzinach rannych do urzędu śledczego przy ul. Siemiradzkiego w Krakowie prowadzono, celem stwierdzenia tożsamości pewnego osobnika, podającego się za Ryszarda Brennera, handlarza bydła.

W pobliżu urzędu policyjnego rzekomy Brenner dobił błyskawicznym ruchem rewolweru, którego wystrzałami zabił

konwojującego go posterunkowego Kopaczyńskiego Stanisława oraz ciężko zranił posterunkowego Halde Ludwika, po czym ostrzeliwując się przed momentalnie zarządzonym pocięciem przebiegł kilka ulic, kierując się na błonia krakowskie.

W czasie pocięgu rzekomy Brenner wskoczył na przejeź-

dający wóz z mięsem, z którego dał kilka strzałów do ścigającego go na motocyklu posterunkowego Denkowskiego, raniąc go w rękę.

Ściganemu udało się dotrzeć do lasu na Sikorniku pod kopcem Kościuszki. Tu doszło do wymiany licznych strzałów między bandytą a osaczającymi go policjantami. W czasie strzelaniny bandyta został zabit.

Na miejsce przybył prokurator i sędzia śledczy, którzy przeprowadzają dochodzenie

W dzisiejszych czasach najpewniejszym kandydatem na milionera jest posiadacz losu na loterię klasową.

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać!...

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał polubić niemłą sobie podobną Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młodą małżonkę doprowadzało do silnego wzburzenia. Tudziewicz był bowiem zakochany w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notylskim.

Po wielu przykrych przeżyciach Tudziewiczowi udało się zniszczyć sfalszowane przez Alfreda i Tomasza, braci Klary, dokumenty, kompromitujące jego rodzinę. Hrabia bowiem nie wiedział, że w Ameryce żyje jego ojciec, który przed wieloma laty opuścił Polskę w tajemniczych okolicznościach. W Ameryce stary hrabia stał się człowiekiem bogatym i wszystkie działania Demskich zmierzały do zagarnięcia tego majątku. Między innymi zmusili oni swoją siostrę, jako żonę hrabiego, do współżycia z jednym ze służących, Antonim, przyjacielem kabalarki Gokowej.

Tudziewicz opuścił żonę i postanowił unieważnić swoje małżeństwo z Klarą, by połączyć się wreszcie z Hanką. W swych zamiarach napotkał dwóch rywali — obu braci Demskich. Tomasz pozornie usunął się, przebiegłe jednak zgotował bratu zasadzkę, z której Alfredowi udało się umknąć. Uciekając z Warszawy porwał sterroryzowaną Hankę.

Wszyscy troje znaleźli się w Rydze. Tu nastąpiła rozprawa między braćmi, zakończona strzelaniną. Hanka uciekła i udała się pod opiekę konsulatatu. W hotelu oczekiwała na zapowiedziany przyjazd Notylskiego, kiedy niespodziewanie w jej pokoju zjawił się Tomasz Demski.

Demski zażądał, by Hanka udała się z nim. Kazała mu opuścić swój pokój. Zapowiedział, że wkrótce jednak spotka się z nią.

Notylski wreszcie przyleciał do Rygi i postanowił wczesnym rankiem odlecieć z Hanką do Warszawy.

Po godzinie piątej zbudziło Hankę pukanie. Spała niewiele, raczej drzemała, podniecona oczekującym ją lotem do Warszawy, bliskością chwili, w której zobaczy hrabiego.

Ubierała się szybko, gdyż o szóstej rano mieli znaleźć się na lotnisku.

Notylski był już gotów do drogi.

— Mamy ładny dzień — powiedział do Hanka. — Lot będzie przyjemny. Nie boi się pani lecieć samolotem?

— Nie leciałam nigdy... — odpowiedziała. — Cieszy mnie to, że będę leciała tak prędko, prędzej niż ptak!... — uśmiechnęła się.

Notylski domyślił się prawdziwej przyczyny tej radości:

— Jak ta dziewczyna kocha tego Tudziewicza! I za co? Co ona w nim widzi?... Młodość, urodę? Czy to jest wszystko? Dziwne są drogi miłości!... — myślał. — Przeżyła przez niego tyle udręczeń, tyle przykrości, a przecież kocha go nieustannie, broni się przed zaborczością innych dla niego!...

— Czego się pan tak zamyślił? — wyrwał go z zadumy głos Hanka.

Uśmiechnął się tylko w odpowiedzi.

— Jedziemy na lotnisko. Już czas! — powiedział.

Jadąc samochodem, rozglądała się:

— To bardzo ładne miasto — zauważyła. —

Wydawało mi się do tej chwili takie straszne! Co prawda prawie go nie widziałam, prócz ciemnych obizydliwych uliczek, w których zamieszkuje tufjsze szumowiny.

Przybyli na lotnisko.

Awionetka — taksówka stała już w pogotowiu. Koło niej oczekiwało dwóch ludzi w kombinezonach lotniczych.

— Pojedziemy tym właśnie samolocikiem — wskazał Notylski Hance.

— Taki mały w porównaniu z tym drugim — porównywała ze znajdującym się obok wielkim pasażerskim samolotem.

Notylski załatwił formalności i ruszyli w kierunku awionetki.

Jeden z ludzi w kombinezonie pomógł Hance wsiąść do samolotu. Rozglądała się ciekawie, gdyż nigdy prawie nie widziała z tak bliska samolotu. Z przyjemnością zasiadła na miękkiej poduszce.

— Tu bardzo wygodnie i przyjemnie! — powiedziała, ciesząc się jak dziecko.

Notylski uśmiechnął się do niej.

Było jej dobrze, radośnie, lekko. Niebo było pogodne, tylko w oddali snuły się lekkie mgły i dalekie obłoki przysłaniały widnokrąg.

— Będziemy mieli dobry lot — powiedział Notylski, ale zaraz jego słowa zagłuszył warkot motoru i huk śmigła.

— Nie można nic mówić! Taki straszny hałas! — krzyknęła mu do ucha Hanka.

Samolot ruszył, podskakując nieznacznie na nierównościach terenu. Po chwili popłynął równiutko, oderwawszy się od ziemi.

Ziemia zapadała się szybko pod nimi. Hanka przyglądała się temu radosna, choć z uczuciem lekkiego niepokoju.

Wzbili się wysoko.

Patrzak na malejące szybko w dole domy, na wielkie jakby rumowisko kamienne, przetykane zielenią ogrodów — Hanka podziwiała piękno krajobrazu, ale ani na chwilę nie zapominała o tym, że oto leci do Warszawy, do swego ukochanego.

— Jaka to cudowna rzecz taki samolot! — myślała. — Za parę godzin będę już w Warszawie... Tak już niezadługo zobaczę Witę!... Byłe już nareszcie wrócił do sił, do zdrowia, do równowagi... Wszystko przez tych gałganów! — myślała o Demskich już prawie bez gniewu. Jej dobre serce wybaczyło im wszystko złe, którego doświadczyła.

Mijały kwadransy. Samolot płynął wśród obłoków, to wpadając w mleczną mgłę, zastaniającą całkowicie widok, to wypływając w potoki słonecznych promieni.

Hanka doświadczyła chwilami niemiłego uczucia zapadania się, ale to trwało krótko i znów było

dobrze, lekko, przyjemnie.

— Pani znosi doskonale lot! — krzyknął do jej ucha Notylski.

Pokiwała roześmiana głową.

Po pewnym czasie zawołał znów do niej:

— Niezadługo będziemy w Wilnie... Zatrzymamy się tam na krótko i zaraz ruszymy wprost do Warszawy. Porozumieli się raczej na migi i uśmiechami niż mową. Hanka spoglądała w dół. Pokazała Notylskiemu na swoje okno i widoczną przez nie szeroką smugę szaro-zieloną, ciągnącą się hen, aż do widnokręgu, od którego odcinała się niewyraźnie zamglona oddaleniem.

— Morze! — zawołał do niej.

Zmarszczył brwi i przyglądał się bacznie.

Spojrzał raz jeszcze, wyrwał przez okno po swojej stronie pokręcił głową.

— Nie widziałem morza, kiedy leciałem w tę stronę. — mruknął, ale Hanka nie słyszała tej uwagi.

A morze było coraz bliżej. Lecieli prawie nad linią brzegową. Hanka widziała w oddali długą smugę dymu parowca, bliżej małe stateczki żaglowe i łodzie rybackie. Widok był naprawdę piękny. Była zachwycona.

Notylski był coraz bardziej zaniepokojony.

Samolot zniżył lot. Od strony brzegu ciemniała rozległa zielona plama lasu, oddzielona od morza pasem złocących się w słońcu piasków, napoły pokrytych zielenią wydm, przetykanych gęstymi krzewami.

— Powinniśmy być już w Wilnie — mrucał Notylski. — Co to znaczy? Nie jesteśmy na przejeździe krajoznawczej. A może na naszym szlaku jest burza i pilot ją omija? — zadał sobie pytanie.

Samolot gwałtownie zniżył lot, zatoczył łuk, w pewnej chwili zdumiona Hanka ujrzała w swym oknie ziemię, jakby ścianę pionową, nie zdając sobie sprawy, że to ona znalazła się w pozycji poziomej. Jeszcze jeden łuk, drugi, trzeci i samolot znalazł się tuż nad ziemią, przelatując tuż nad przybrzeżnymi piaskami.

Jeszcze chwila i Hanka odczuła lekkie wstrząśnienie, samolot zwolnił szybkość, biegnąc już po twardym piasku. Jeszcze kilkanaście sekund i zatrzymali się.

Notylski podniósł się zaniepokojony.

— Co się stało? — wołał, pochylając się ku plecemu lotników.

Nie odpowiedzieli.

— Dlaczego wylądowaliśmy tutaj? — zadała pytanie Hanka, spoglądając ze zdziwieniem to na lotników, to na Notylskiego.

Jeden z lotników odwrócił się. Miał twarz prawie całkowicie zasłoniętą hełmem lotniczym.

Podniósł rękę i odstąpił twarz.

Przerażenie szeroko otworzyło oczy Hanka. Notylski zdumiony stał z otwartymi ustami, na których zamarło pytanie, jakie chciał zadać lotnikowi: rzekomy lotnik patrzył na oszołomienie podróżnych i uśmiechał się.

Był nim Tomasz Demski.

— Co to... to... znaczy?... — wyjąkał wreszcie Notylski. — Skąd się pan tu wziął?

— Tu wysiadłszy — powiedział Tomasz Demski — Proszę się niczego nie obawiać. Nie zrobię państwu żadnej krzywdy. Proszę tylko o posłuszeństwo i nieco cierpliwości. Będziemy musieli tu poczekać na stateczek, który niezadługo przybędzie. Będziemy mogli przez ten czas zjeść śniadanie. Mick zawołał do drugiego lotnika. Zostaw już tę maszynę!

Dalszy ciąg jutro.

PIOTR CHABERA

Wspomnienia szwoleżera

(Okres walk o Niepodległość 1919 - 1920 r.)

Część III. Ofensywa Budiennego

50

STRESZCZENIE.

Do patrolu szwoleżerów zbliża się patrol bolszewicki. Nasi żołnierze są ukryci. Wszystkie środki ostrożności są zachowane, by wroga podpuścić jak najbliżej i wziąć do niewoli, lub odczołować walkę.

W oddali na mostku zatrzymało się kilku jeźdźców. Stanęli przyglądając się bacznie drodze, a potem wsi, w której jesteśmy, chwilę naradzają się ze sobą gestykulując i wskazując rękami w naszą stronę.

— Chłopcy, cisza! Pochować się, żeby nas nie zobaczyli! — zawołał Dziekanowski.

Przycupnęliśmy do ziemi trzymając gotowe karabinki w kamy. Bolszewików jest kilku zaledwie. Widocznie jadą do nas na patrol.

— Proszę bardzo! Niech jadą! — odzywa się któryś żartobliwie. — Zaraz ich tu ugościmy!

— Aby tylko się nie pokapowali i nie zawrócili! — dodał drugi.

Jednak bolszewicy za chwilę ruszyli naprzód w naszym kierunku. Czekamy niecierpliwie aż ręce nas świerzbią na ich widok.

— Chłopcy, podpuścimy ich do siebie, jak najbliżej, a potem wyskoczymy i zafasujemy wszystkich! — odzywa się kapral pół głosem.

— Dobra jest! — odpowiada mi i płaszczymy się do ziemi, aby nas nie zauważono.

Bolszewicy są już blisko. Jadą wpatrzni przed siebie, starając się przeniknąć wzrokiem położoną przed sobą wieś, odgadnąć, czy nie kryje ona w sobie zasadzki. Spokój niczym nie załamany utwierdza ich w mniemaniu, że nic im nie grozi, więc zbliżają się do nas.

Naraz w odległości około pięćdziesięciu kroków stanęli i znów zaczynają się naradzać. Chwilę rozmawiają, wskazując rękami i w końcu odrywa się z

ich grupy jeden i sam zbliża się do wsi.

Jedna chwila i równa się z nami.

W tym momencie zrywa się trzech szwoleżerów i biegnie, by go pochwycić z nienacka. W ostatniej chwili zauważył ten manewr, spiął konia i uderzyłszy go ostrogami zerwał się do galopu.

Nie zdążył jednak dać dwóch susów, kiedy padł strzał i z roztrzaskaną kulą głową padł tuż przed nami na ziemię. Uratowało to jednak jego towarzyszy, którzy na ten widok zerwali się z miejsca, uciekając co koń wyskoczy do swoich.

Sypnęliśmy za nimi kulami, lecz już było za późno i zdołali nam zwać. Nadbiegł za chwilę porucznik z kilku szwoleżerami, pytając o zajście.

Zameldowaliśmy o przebiegu wypadku, pokazując mu jednocześnie zabitego bolszewika. Dostał on kulę w skroń, która uderzywszy go w twarz na wysokości ucha, wyszła drugą stroną, wyrwijąc wielkości dłoni otwór w czaszce.

Te kilka strzałów, danych przez nas do patrolu, były hasłem do rozpoczęcia walki. Do tychczasową ciszę rozdarły

grzmoty strzałów. Cała wieś, położona w drugiej stronie strumienia, zagrzmiała od salw. Po sypały się kule na nasze stanowiska, jak grad.

Jednak my ukryci za ścianami chat i zabudowań niewiele robiliśmy sobie z tego, odpowiadając bolszewikom strzałami.

Strzelanina bez przerwy trwa jakiś czas, nie czyniąc jednak szkody ani jednej, ani drugiej stronie.

— Możecie tak strzelać do rana! — mówi któryś z kolegów.

Bolszewicy, widząc, że strzały nas nie wystraszą, a licząc na swą przewagę, ruszyli do ataku.

Długą tyralierą posuwają się przez łąki naprzód. Jest nas niewielu, jednak jeszcze duża przestrzeń dzieli nas od nich, więc korzystając z tego zaczynamy prażyć do odkrytych na cel bolszewików.

Na naszym odcinku, jako najbardziej niebezpiecznym, ustawiliśmy karabin maszynowy i skoro tylko tyralierka nieprzyjacielska poderwała się do podskoku, padała z maszynki seria wystrzałów. My zaś w kilku ulokowawszy się za przydroż-

nymi pniami grubych drzew.

Bolszewicy podrywają się co chwila, biegną po parę kroków, lecz rażeni naszymi strzałami, znów padają, aby się momentalnie znowu poderwać i biec dalej.

Pomimo że trupami znaczą pole, jednak wciąż posuwają się naprzód. Widzimy, że długo nie dadzą nam się tu utrzymać, lecz trzymamy się dopóki możemy, siejąc śmierć w szeregach wroga.

Bolszewicy dotarli do strumienia, niektórzy włączają w wodę, przechodząc w bród, inni ostrzeliwują nas uporczywie. — Wkrótce część tyralierki jest już po naszej stronie strumienia i niewielka przestrzeń pozostaje jej do przebycia.

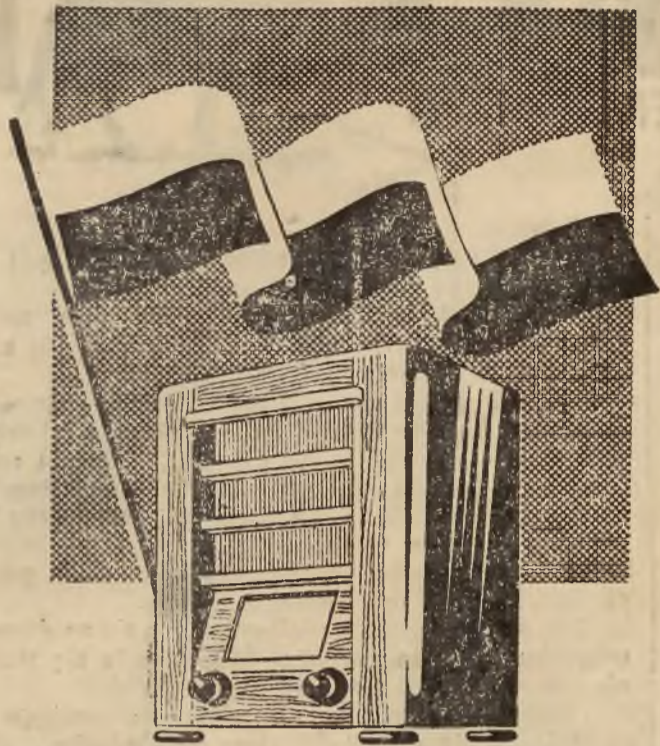
Strzelamy wciąż, bolszewicy są coraz bliżej, nareszcie zaczynają biec i krzyczeć „hurra!”. Biegną salwami w kupę biegnących do ataku. Kule ryją brzozy w ich szeregach, ale przestrzeń się zmniejsza. Są coraz bliżej i wreszcie nada rozkaz do odwrotu.

Dalszy ciąg jutro.

Frontem do Morza

PATRIA

Ultra-selektywny odbiornik
o synchronizowanych obwodach.
4 lampy. Luksusowa skrzynka.

ELEKTROTRIT

odbiornik najwyższej klasy

Wyrób Polskiej Spółki Akcyjnej „PERSIL” w Bydgoszczy

Napolitycznym widnokregu tygodnia Polska racja stanu, a Palestyna

Konferencja „korsarska” w Nyon rozpoczęła się pod dużym znakiem zapytania. Obrady toczyły się jednak, za wyjątkiem wypadu komisarza sowieckiego Litwinowa w dobrej atmosferze.

ROZKAZ STRZELANIA I TORPEDOWANIA

W wyniku obrad, jak już wiadomo z depezy, powierzono angielskiej i francuskiej flocie wojennej pieczę nad bezpieczeństwem na Morzu Śródziemnym. Jest to nie tylko zaszczyt, ale przede wszystkim wielki kłopot. Jednakże oba mocarstwa wzięły się od razu do dzieła.

Dowódcy floty otrzymali rozkazy natychmiastowego strzelania i torpedowania łodzi pod-

wodnych. Optymiści przypuszczają, że już te energiczne zarządzenia przyczynią się do zaprzestania dalszych aktów korsarstwa.

Wbrew jednakże oczekiwaniom zarówno Niemcy, jak i Włochy wypowiedziały się przeciwko umowie w Nyon.

W LIDZE NARODÓW.

Zagadnienie bezpieczeństwa na Morzu Śródziemnym zostało również poruszone w toku obrad Rady Ligi Narodów. Premier rządu hiszpańskiego Negrin oskarżył Włochy i Niemcy posadzając ich o czynne atakowanie rządowej floty hiszpańskiej oraz inne nieprzyjazne akty.

Liga Narodów pozostanie jed-

nak głucha na te wołania, podobnie jak nie będzie w stanie niczego przedsięwziąć dla obrotu Chin.

Po raz pierwszy od czasów istnienia Ligi dał się zauważyć brak mówców. Delegaci nie kwapią się do zabierania głosu w obecnej nad wyraz trudnej sytuacji. Wspominaliśmy już niejednokrotnie, że prestiż Ligi wiele ucierpiał w ostatnich latach. Za pewnie i teraz nie przybędzie instytucji genewskiej laurów, ale kto wie, czy właśnie wstrzeźmieliwa polityka nie uratuje resztek wartości Ligi i zachowa coś na lepsze czasy.

PODZIAŁ PALESTYNY

Jedna z najtrudniejszych spraw która znalazła się na porządku dziennym Ligi, przeszła nadspodziewanie szybko. Chodzi o podział Palestyny.

Przypominamy, że Anglia w wyniku ostatnich zajęć zdecydowała się na podział Palestyny na dwie części: arabską i żydowską, z tym, że święte miejsca przejdą pod wieczysty mandat angielski.

Rozwiązanie takie wymaga zgody Ligi Narodów, albowiem Anglia wykonuje tylko mandat nad tym krajem.

Obie zainteresowane strony, a więc Arabowie i Żydzi, wypowiedziały się przeciwko angielskiemu planowi.

Rząd Polski kilkakrotnie podkładał, że jest zainteresowany w rozstrzygnięciu rozważanego zagadnienia Palestyny, albowiem emigracja żydowska z Polski kieruje się właśnie do tego kraju. W interesie Polski leży więc, by podział Palestyny w niczym nie uszczuplił możliwości emigracyjnych.

Liga Narodów zasadniczo zgodziła się na podział Palestyny. Rząd angielski przystępuje jednak inny plan aniżeli ten, który został w lipcu ogłoszony. Podobno w nowym planie zostaną uwzględnione w szerszym zakresie postulaty żydowskie.

ECHA ZGONU PREZYDENTA MASARYKA

Szerokim echem odbiła się śmierć sędziwego prezydenta — oswobodziciela Czechosłowacji prof. Masaryka. Zmarły prezydent Czechosłowacji był twórcą tego państwa. Idei wskrzeszenia własnego państwa czechosłowackiego poświęcił całe swoje życie.

Prezydent Masaryk był wybitnym uczonym i należał do czołowych demokratów świata. Autorytet jego w państwie uznany wszystkie partie, co zna komicie ułatwiało mu rządzenie. Ze śmiercią prez. Masaryka znika z widowni politycznej najwybitniejszy mąż stanu Czechosłowacji.

Kalendarz dnia

19

Wrzesień

NIEDZIELA.

18 po Ziel. Sw. Ja. Ouzdrow. pow. rusz.
Słowiański: Kreponira.
Słońca wsch. 5,16, zach. 17,43.
Księżycza wschód: 16,49, zach. 3,57.

HISTORIA PODAJE:

1551. Urodził się we Francji Henryk Walezy.
1657. Utrata przez Polskę lenna pruskiego.
1733. Woj. St. Leszczyński wybrany królem.
1897. Śmierć Kornela Ujejskiego.

PRZYSŁOWIA:

„Kiedy wrzesień przyniósł jesień To i zboże młóć;
Jedni sobie trą na żarnach
Drudzy na targ wioćza”.

KTO NIE WIE, ŻE:

W Indiach Holenderskich żyje tylko około 100 Polaków.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Podstawy powodzenia. — Dwu rzeczy potrzeba — uczył pewien milioner swego syna — dla osiągnięcia powodzenia w życiu: uczciwości i sprytu.
— Co to jest uczciwość? — pyta synek.
— Zawsze dotrzymywać danego słowa.
— A spryt?
— Nigdy nie dawać słowa — brzmiała „mądra” rada milionera.

Bezczelne oszustwa „jasnowidza” przyniosły mu majątek, a naiwnym — olbrzymie straty

Wskutek licznych doniesień z całej Polski oskarżających „jasnowidza” Abdul Hanima ze Lwowa o oszustwa, zainteresował się nim wydział śledczy.

Abdul Hanim nazywa się w rzeczywistości Pawłem Barszczyńskim i jest właścicielem kamienicy przy ulicy Cerkiewnej 18. „Prof. Abdul Hanim, członek międzynarodowego stowarzyszenia okultystów w Londynie” ukończył tylko 4 klasy szkoły powszechnej, a majątku dorobił się dzięki talentowi wyłudzenia pieniędzy od naiwnych ludzi.

BEZCZELNE OSZUSTWA JASNOWIDZA.

We Lwowie i Krakowie opowiadają fantastyczne wprost historie o jego wyrafinowanych trickach oszukańczych. Tak na przykład „jasnowidz” ogłaszał się, w gazetach, że za przysłaniem mu złotówki w znaczkach poda horoskop i numer losu na loterię. Gdy znalazł się naiwny (a takich były tysiące) i posyłał mu złotówkę, „jasnowidz” podpisywał że przesła mu bezpłatnie los, ale za horoskop żąda 14 zł. Wysyłał mu żądana sumę i z niecierpliwością czekał na szczęśliwy los. Los jednak nie przyszedł, zamiast niego przychodziła deklaracja pewnego banku na wykupienie 3 dolarówek za łączną sumę 190 zł., płatnych w 10 ratach. Numery zaś dolarówek miały być odane po uiszczeniu pierwszej raty. „Jasnowidz” zarabiał przede-

wszystkim 13 złotych na tej transakcji, a następnie otrzymał 30 procent od banku.

Na tej machinacji Barszczyński, występujący aż pod 4 nazwiskami egzotycznymi miał się dorobić kilkudziesięciu tysięcy złotych i nabyć dom we Lwowie.

ARTYSTYCZNE KILIMY.

Następną z kolei transakcją, było założenie „domu handlowego” we Lwowie. W gazetach pojawiły się ogłoszenia, że „jasnowidz Abdul Hanim” gwarantuje zarobek 25 zł. dziennie. Otrzymał więc tysiące zgłoszeń. Na nadesłane listy odpowiadał, że w transie widział, iż piszący otrzyma pracę w pewnym domu handlowym we Lwowie. Niech tylko zwróci się do niego listownie, a tam chętnie go przyjmą. Naiwni ludzie nie podejrzewając, że ten „dom handlowy” jest przedsiębiorstwem „jasnowidza” pisali. Odpowiadał mu w krótkim czasie, że przedsię-

CZŁOWIEK

który połączył w sobie cudowny dar jasnowidzenia z niezwykłą znajomością życia i ludzi, może i chce dopomóc również

TOBIE

Korzystając z jego fenomenalnych zdolności wyczuwania losów ludzkich staniem wreszcie na właściwej drodze i ujrzyś na niej światło, które Cię zaprowadzi do celu.
Nie zwlekaj ani chwili, ale zaraz dziś napisz do ROLFA NELSONA, WARSZAWA, PIUSA XI 37 M. 8. Pisz o wszystkim co Cię dręczy, stawiaj pytania, na które pragniesz znaleźć odpowiedź. Dołącz do listu datę urodzenia, adres oraz 3 zł 50 gr znaczkami pocztowymi. Piśmienną odpowiedź otrzymasz w ciągu 7 dni.

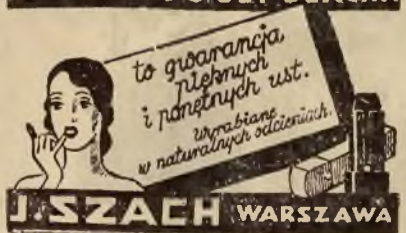
Kupon ulgowy na prywatny seans u Rolfa Nelsona ul. Piusa 37 m. 8 godz. 3—7 pp. Okaziciel zamiast zł 12 płaci tylko 5 zł.

OD DŁ. WIEKU POWSZECHNIE ZNANY I SKUTECZNY
NISECZY ARAGO
PROOF 37.603KIL40
SKOBY
STWARDNIENIA
ODGSKI

Zawdzięczając dobroczynnemu działaniu KREMU VENUS nie tylko radykalnie usuniesz PIEGI, PRYSZCZKI, PLAMY, ale skutecznie zabezpieczysz się o nich.
LABORATORIUM WARSZAWA
St. Górski
Żadaj tylko krem „Venus”.

POMADKI DO UST SZACHA

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE, MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Policjant, zawezwany przez stróża, opowiada Sawickiemu w krótkich słowach, o tym, jak skradziono dziecko. Podczas opowiadania policjanta, Sawicki dochodzi do przekonania, że to tylko Jadzia mogła skraść dziecko, osobą zaś, która podała Jadzi miejsce pobytu dziecka, może być jedynie Podoska. Przyjeżdża do Podoskiej, ta się jednak do niczego nie przyznaje.

Na zarzuty Sawickiego Podoska odpowiada stanowczym głosem:

— Oświadczam panu jeszcze raz, że pańskie podejrzenia co do mojej osoby są bezpodstawne. Pan zapomina o jednej rzeczy, panie Sawicki...

— O jakiej rzeczy?...

— O anonsie, który pan podał do gazety...

— A co to całe wydarzenie ma wspólnego z moim anonsem w gazecie?

— Bardzo dużo wspólnego! — odpowiada dalej Podoska, nie tracąc panowania nad sobą.

— Nie rozumiem...

— Wszystko jest bardzo proste. Jadzia dowiedziała się z gazety, że dziecko jest u pana... znalezienie adresu było już dla niej drobnostką... Pan chyba pamięta, że Jadzia należy do nielegalnej organizacji...

— Pani przypuszcza, że ktoś z towarzyszy Jadzi szpiegował mnie?...

— Oczywiście. Dla mnie jest wszystko jasne. Pan sam dał Jadzi broń do ręki... Ten anons ułatwił jej znalezienie dziecka...

Sawicki jakby gotów jest uwierzyć w ostatnie słowa Podoskiej. Ten cios jednak, który niedawno otrzymał był tak niespodziewany i tak bolesny, że nie może ochłonąć. Nie może się opanować. Znowu zwraca się do Podoskiej:

— Pani Podoska, błagam panią, niech mi pani powie prawdę, czy pani naprawdę nic nie wie o tej kradzieży? Niech pani przede wszystkim niczego nie tai... pani przecież rozumie, że Jadzi w ręce policji nie oddam... Nie zechcę tego, by Jadzię aresztowano... Niech się pani nie obawia...

— Ja naprawdę o niczym nie wiem, panie Sawicki.

— To jest straszne... straszne... — Sawicki zaczął szybko i nerwowo przechadzać się po pokoju... — To dziecko, to była jedyna więź łącząca mnie z Jadzią... Jedyna moja nadzieja... A teraz?... Nie mam żadnej drogi do niej... Ta kobieta jest dla mnie stracona! Nie mogę zameldować policji, że to jest dziecko Jadzi Izdebskiej, że Jadzia je ukradła... skompromitowałbym samego siebie... niech pani poradzi, błagam panią... co mam teraz począć? — głos Sawickiego jest pełen rozpacz.

— Trudno jest radzić w takich sytuacjach — odzywa się znowu Podoska — czy można komuś z serca wyrwać miłość, miłość tak głęboką...

Podoska spogląda na zegarek. Pociąg do Żabkowic odchodzi za godzinę. Jadzia czeka z dzieckiem na dworcu już bardzo długo, na pewno się niepokoi.

Co począć? Jak się pozbyć tego człowieka? Jeśli oświadczy, że się bardzo spieszy, że musi koniecznie odejść, na pewno będzie chciał ją odprowadzić. Największą przeszkodą jest waliza. Gdyby wyciągnęła teraz walizę, wzbudzi w nim na nowo podejrzenie.

Podoska siedzi jak na rozżarzonych węglach. Musi jednak panować nad sobą. Nie może się teraz zdradzić najmniejszym ruchem. Sawicki jest tak po-

dejrzliwy. Każdy nieobliczony ruch może tego człowieka wprowadzić w szal.

Sawicki zaczyna znowu mówić:

— Jestem zupełnie złamany... Nic mnie nie pociąga... Kocham tę kobietę ponad życie... Chciałbym tylko na nią spojrzeć... jeden raz. Ach, gdybym z nią mógł pomówić jestem pewien, że Jadzia by mnie wtedy nie opuściła... Żaden mężczyzna nie kochał nigdy tak kobiety... Życie bez niej nie ma dla mnie żadnego uroku...

Podoska milczała. Cóż mogła odpowiedzieć temu człowiekowi na gorące słowa miłości? Czy mogła mu powiedzieć, że Jadzia znajduje się teraz na dworcu i oczekuje jej z niecierpliwością?

Była bardzo wzruszona słowami Sawickiego. Czy może go pocieszać? Czy może pocieszyć szłowieka, któremu sama wyrządziła tak wielką krzywdę?... Gdyby Sawicki wiedział, że to ona była główną pomocnicą Jadzi?...

Sawicki dalej mówił. Nie miał zamiaru tak prędko odejść. Wskazówki zegara prędko się poruszają. Gdyby Jadzia spóźniła się na najbliższy pociąg, byłaby zmuszona jechać dopiero o dwunastej w nocy.

Podoska wiedziała, że Jadzia nie może dłużej czekać na dworcu. Jadzia ma wprawdzie bardzo dobry paszport, jest razem z dzieckiem. Trudno jest taką kobietę posadzać o terror. A na dworcu odbywają się jednak bardzo często obławy. Ostrożność w takich wypadkach nie zaszkodzi.

Podoska dłużej zwlekać nie chciała.

Spojrzała nagle na zegarek i zwróciła się do Sawickiego:

— Zagadłam się. Muszę już lecieć na lekcję.

— Niech pani nie odchodzi, błagam panią. Niech mi pani powie, co mam począć? Na twarzy jego maluje się rozpacz.

— Radziłabym panu wyjechać na kilka tygodni gdzieś na głuchą wieś, odpocząć trochę... To panu na pewno dobrze zrobi... pan się trochę uspokoi...

Sama wątpiła, czy taki wyjazd Sawickiego wyleczy, musiała mu jednak coś powiedzieć, coś poradzić.

— Bardzo pana przepraszam, ale naprawdę się spieszę. — Podoska spoglądała z niecierpliwością na zegarek.

— Czy mogą panią odprowadzić?

Podoska była przyszykowana na tę propozycję. Oświadczyła, że ma niedaleko, idzie na Żelazną 34.

Zeszli na dół. Podoska prędko pożegnała Sawickiego i weszła do następnej bramy.

Czekała kilka chwil. Wyrzała. Przekonała się, że Sawicki prędko się oddala. Wyszła z powrotem i weszła do siebie na górę.

Wzięła prędko walizę, zeszła na dół. Wsiadła do pierwszej napotkanej dorożki i kazała się zawieźć

na dworzec.

Do odejścia pociągu zostało zaledwie pół godziny.

Jadzia była bardzo zaniepokojona. Nie mogła zrozumieć przyczyny opóźnienia Podoskiej. Nie zdejmowała oka z zegara dworcowego.

— Z Podoską musiało się coś stać — myślała Jadzia. — To jest niemożliwe, by Podoska jej zrobiła zawód. — Obawiała się obławy. Zdawała sobie sprawę, że w razie jak ją zatrzymają, będzie musiała zrezygnować z dziecka, że nigdy już nie zobaczy Tadeusza... Życie jej wtedy jest stracone...

Spojrzała znowu na zegarek. Do odejścia pociągu zostało się tylko dwadzieścia minut.

Jak zwykle wielu szpiclów kręciło się na dworcu, oglądając każdego uważnie. Jadzia czuła się strasznie nieswojo pod tym wzrokiem...

Piętnaście minut przed odejściem pociągu zauważyła Jadzia z dala zbliżającą się Podoską.

Podoska biegła zasapana, o zaczerwienionej twarzy i szukała Jadzi.

Jadzia pobiegła na jej spotkanie.

— Co się stało? Dlaczego pani się spóźniła?

— Jadziu, nie ma teraz ani chwili czasu, spieszy się, bo za chwilę pociąg odjedzie.

— Ach, prawda, zapomniałam kupić bilet...

Podoska szybko podbiegła do kasy i kupiła bilet. Potem obie kobiety wyszły wraz z dzieckiem na peron.

Dziecko zaczęło płakać. Jadzia musiała je uspokajać wsunęła mu do ust smoczek.

Gdy zbliżały się do pociągu, udającego się w stronę Żabkowic, zauważyły mężczyznę, stojącego między szynami, na które właśnie wjeżdżał jakiś nadchodzący pociąg.

— Sawicki — krzyknęła głośno Jadzia.

Podoska zauważyła również Sawickiego i krzyknęła:

— Boże, przecież rzuci się pod pociąg! Ten szaleniec chce popełnić samobójstwo...

Sawicki stał spokojny, założył ręce na piersiach i spoglądał szaleńcym, obłąkanym wzrokiem na nadjeżdżający pociąg.

Chwila, a pociąg zmiążdży go zupełnie.

Naokoło panował wielki ruch: pasażerowie spieszący do pociągu, nie zauważyli tej przerażającej sceny.

Również nikt ze służby kolejowej nie zauważył stojącego na szynach Sawickiego.

Jadzia oniemiała: co ma teraz począć? Dziecko płacze, na szynach stoi Sawicki, za chwilę zginie...

Jadzia nagle, dziwnym skojarzeniem przypomniała sobie Jeżowa, jego tragiczną śmierć, jego żonę.

Podoska była również zmieszana, nie wiedząc, co ma czynić.

Przeraźliwym głosem krzyknęła:

— Ratujcie go! Ratujcie go!

Jadzia waha się chwilę, co ma czynić!

Za chwilę Sawicki będzie leżał zmiążdżony...

Pobiegła szybko w jego kierunku:

— Panie Sawicki! Panie Sawicki!

Pociąg wjeżdżał już na peron: chwila jeszcze.

Jadzia przeraźliwie krzyczy:

— Panie Sawicki! Panie Sawicki!

(Dalszy ciąg jutro).

Uważajcie na markę fabryczną, nie kupujcie naśladownictw

EDWAB do zycia (namiast)

ICI do zycia i cerowan

adajcie wszędzie i stanowczo z ma

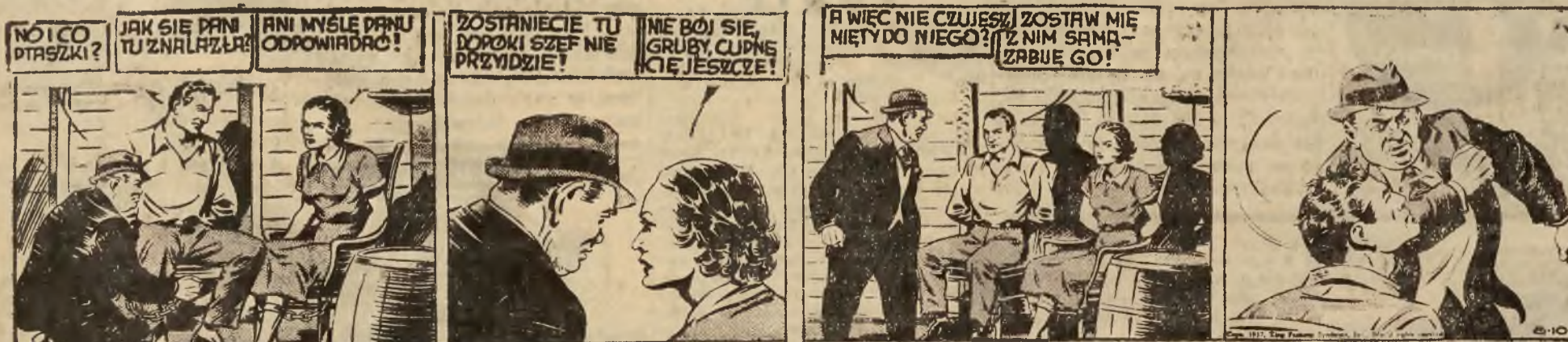
TRZY LILIE

Firma chrześcijańska.

BILL NA TROPIE GANGSTERÓW

Sensacyjny film powieściowy z życia podziemnego świata Ameryki

Gruby się mści!

DALSY CIAG JUTRO

Pełna tabela loterii

9-ty dzień ciągnięcia 4-ej klasy 39 loterii

GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana 5.000 zł. na nr. — 32744.

50.000 zł. na nr. — 151301.

15.000 zł. na nry: — 170232.

10.000 zł. na nry: — 63490 73113

97015 19928 144800 172606

5.000 zł. na nry: — 34927 65010

190965

2.000 zł. na nry: — 1391 9646 44936

46402 53208 55803 69029 75714 83962

89203 100466 104315 115654 119624

122889 125235 133252 138378 153105

167827 173160 189290

1.000 zł. na nry: — 5461 9310 21419

38721 66156 74020 86452 89337 93633

95376 112393 136360 146936 149574

152678 189235 191390 193288

Wygrane po 200 zł.

64 68 102 333 69 470 852 943 94

1079 350 565 719 906 28 2064 233 453

994 3187 275 95 300 451 80 704 22 87

853 925 38 43 56 4049 180 466 85 700

5045 151 239 423 66 614 59 776 845 54

993 6019 27 135 232 390 93 540 605 24

857 68 947 7045 261 421 78 91 757 872

846 8035 223 66 331 416 20 63 723

844 9069 542 819 962

10030 115 23 225 343 11054 151 201

38 510 97 639 712 31 37 39 894 931

12102 66 465 544 625 730 13034 99 204

633 14584 618 706 826 42 972 15008

123 83 339 429 33 73 80 513 42 704

843 927 45 16088 115 220 55 83 544

669 790 857 17159 371 668 716 73 93

18104 462 504 625 743 877 19044 233

568 939

20244 393 407 736 47 53 66 879

21073 148 231 25 181 826 37 925 22084

151 349 96 569 640 60 740 98 971

23241 49 457 505 57 732 42 931 24065

227 88 797 865 98 914 25005 41 61 282

495 619 85 781 820 21 41 26295 425

514 731 966 27005 216 541 661 703 855

912 28167 80 334 417 61 69 741 840 55

29011 12 61 93 27 90 367 94 887 529

695 763 817 35

30191 246 79 301 693 849 987 31133

455 581 877 920 25 32185 204 328 596

740 900 72 39.33009 226 463 531 35

989 34075 121 43 300 74 443 852 69

35136 99 206 322 470 594 732 37 832

36104 67 416 40 536 659 704 32 70

804 940 52 37079 246 927 38052 261

310 549 665 976 39153 457 988

40075 66 151 294 324 79 472 741 69

939 41043 137 234 36 39 477 811 968

42002 16 449 530 99 820 900 39 43056

100 6 99 246 76 311 400 23 25 29 606

808 81 920 50 44035 107 55 225 318 80

485 623 89 845 74 94 45038 474 710

77 46118 57 90 238 321 495 920 69

47361 622 81 91 307 846 48306 36 67

508 642 46 749 71 947 49054 117 219

72 94 402 75 622 78 721 23 73 833 82

5006 117 251 312 62 436 88 528 699

841 54 987 51245 55 57 99 541 623 928

26 52041 230 65 357 583 97 98153115

16 444 86 742 825 54064 59 232 45 83

620 804 55151 236 49 341 400 7 56113

269 443 71 628 735 878 914 83 95

57103 487 89 95 508 675 765 58088 152

216 474 624 725 74 881 919 50 63

59157 235 423 555 618 814 44

60129 334 99 467 567 608 705 859

75 908 61189 345 404 507 703 60 73

836 934 62152 91 272 355 95 656 776

63009 15 55 110 34 56 322 509 94 656

956 89 64005 102 33 66 202 63 84 345

53 64 607 736 74 828 86 65053 67 194

262 394 707 14 16 886 66042 195 611

789 886 929 67020 281 475 782 844 917

68095 108 34 393 513 64 0260 96

69012 92 248 440 775 221 923 26 35

70160 218 350 473 93 530 670 741 51

812 963 71015 53 279 572 748 61 838

72155 214 324 72 683 881 73069 113

358 68 500 96 891 74176 98 208 22 25

352 639 75077 158 424 503 84 631 86

765 945 76136 53 216 486 593 610 24

821 909 77016 98 335 750 94 851 78193

207 351 432 52 65 80 905 63 84

79320 70 44 793

80100 8 86 332 33 705 81006 60 427

636 726 36 810 936 82010 58 129 342

574 86 862 37 83039 92 211 30 548 635

41 780 979 84139 487 771 85119 251

467 531 71 687 779 849 906 86002 16

123 88 292 332 530 650 92 802 956 87

87174 98 285 93 345 490 604 21 41 776

905 88147 265 87 494 596 624 780

89016 22 82 320 457 71 664 75 777 900

90048 123 13 65 75 251 373 664 767

897 997 91015 84 123 66 253 487 550

627 60 720 86 876 902 92169 89 418 41

562 600 831 61 93034 251 85 95 360

468 612 50 725 852 88 998 74067 82

109 328 490 500 682 828 858 985

95058 75 109 332 43 464 85 568 628

31 67 730 923 97 96032 203 326 502

654 718 853 74 949 96 97167 407 570

564 928 67 98065 181 94 328 84 575

700 906 33 78 99053 111 60 63 83 217

510 80 619 931 62.

100017 78 108 19 289 94 423 26 48

579 602 40 753 840 95 101407 625 776

94 721 910 17 102050 69 150 68 400

54 1 883 991 103013 177 220 680 783

849 83 104025 415 35 766 851 86 1050

91 305 404 671 705 516 912 92 106016

150 245 49 340 66 736 61 86 867 967

107063 178 41 606 738 65 895 108236

308 48 78 405 20 546 603 60 67 787 93

93 961 71 109312 425 59 73 510 603

755 857

111065 240 86 487 89 629 811 960

93 112008 206 69 87 300 549 622 70

762 113048 297 434 538 94 621 759 827

114002 227 360 522 689 76 0856 76

115009 14 315 487 597 609 116102 26

89 97 215 511 87 679 117397 407 30 45

47 620 722 62 809 905 3 67 118180 225

73 635 67 884 625 75 119018 307 70

406 76 561 822 34 86 93

120220 42 403 17 35 562 890 121014

18 167 73 79 226 399 469 915 122099

109 234 379 426 530 704 60 869 123086

289 386 744 12 140257 489 556 84 759

876 96 125200 438 60 89 90 582 690

857 974 126218 574 712 25 27 961

127133 42 66 77 252 80 377 440 601

741 808 128042 174 290 668 129064 69

149 329 442 69 586 641 91

130111 216 81 537 643 79 89 706 37

85 923 131001 121 463 690 752 74 77

928 27 132090 333 928 37 133212 82

580 742 879 134001 13 29 305 16 41

499 748 69 86 482 135361 670 704 50

136065 103 67 528 40 696 708 98 866

89 987 137081 133 274 345 516 40 55

654 721 891 942 138047 217 338 493

94 623 829 935 66 139130 355 586 95

806 917 81

140005 23 11 44 253 580 64 77 556

703 66 860 69 94 939 61 141002 91 571

652 67 705 142016 44 233 317 495 567

645 702 66 958 143076 104 209 364 89

609 98 700 834 934 144024 95 229 571

613 20 832 145315 96 489 668 732 956

146050 140 47 573 61, 19 907 53 59

147087 484 514 55 865 96 148157 98

331 42 45 45 48 90 786 825 902 96 99

149008 140 400 511 800446 56

150028 527 655 864 151006 21 241 96

36 14 25 677 96 898 15246 505 745 71

815 153016 15396 213 574 739 70 318

48 60 154016 271 360 652 155059 303

520 613 804 156031 133 69 211 611 33

54 926 157004 157 252 324 43 4054

98 730 70 814 168011 272 82 337 407

15 614 782 84 912 48 159041 45 415

561 84 858

160279 354 402 7 554 630 55 703 19

857 959 161091 203 9 325 442 636

162061 329 83 404 516 20 762 830 56

61 922 53 163066 242 336 95 457 67 89

599 686 717 926 164528 622 42 857

935 54 165080 147 926 99 623 74 989

166237 96 4

KRONIKA KRAKOWA

Bestialski napad bandytów na posterunkowych PP. w Krakowie

(Początek patrz str. 3-cia)

DALSZE SENSACYJNE SZCZEGÓŁY NAPADU BANDYCKIEGO

Energiczne badania, prowadzone przez władze, doprowadziły do ustalenia sensacyjnych faktów. Mianowicie okazuje się że rzekomy Ryszard Brenner nie nazywa się tak. Podał nazwisko fałszywe. Prawdziwe jego nazwisko jest narazie — aczkolwiek znane już władzom trzymane w tajemnicy, ze względu na dobro śledztwa, natomiast możemy ujawnić, że zastrzelony bandyta był współnikiem głośnego Żelaznego, który na plantach krakowskich za bił kelnera i razem z Żelaznym uciekł z więzienia w Rzeszowie.

Bandyty tego energicznie poszukiwała policja. Otrzymałszy pewne informacje, że można go znaleźć na Podgórzu, w nocy z piątku na sobotę udał się tam oddział pancerny policji na obławę.

Tymczasem rano policja udała się na poszukiwanie innego przestępcy, głośnego osuśta na ul. Czarnowiejską. Tutaj w pewnym mieszkaniu zastano trzy koryntianki i śpiącego na kanapie mężczyznę, który indagującym go policjantom oświadczył że nazywa się Ryszard Brenner.

Ponieważ rzekomy Brenner wydał się policji podejrzanym, zabrano go dla wylegitymowania do urzędu przy ul. Siemiradzkiego. Uprzednio zrewidowano go dokładnie i broni żadnej przy nim nie znaleziono. Dowodzi to, że broń, której użył w walce z policją, zdołano mu podsunąć już po przeprowadzeniu przy nim rewizji.

Zabicie niebezpiecznego i poszukiwanego bandyty należy za notować, jako wielki sukces policji krakowskiej, mimo, że zlikwidowanie go zaszło w tak smutnych okolicznościach i pociągnęło za sobą ofiary w szeregach dzielnych żołnierzy P. P.

Stan zdrowia obu rannych posterunkowych

Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili, stan zdrowia ciężko rannego posterunkowego Ludwika Hołdy nie budzi poważniejszych obaw. Rany są ciężkie, nie mniej jednak należy się spodziewać, że pod niezwykle troskliwą opieką lekarską ranny odzyska zdrowie.

Również stan rannego szofera

policyjnego Bronisława Demkowskiego nie budzi obaw.

Rannych posterunkowych odwieźli w szpitalu starosta grodzki mgr. Wolaniecki oraz zastępca komendanta na miasto nadkomisarz Sienkiewicz, wyrażając im uznanie za dzielną postawę w walce z bandytą.

Jak wynika z dotychczasowych dochodzeń, bandyta podczas strzelaniny otrzymał postrzał z kuli karabinowej w lewy bok, przyczym kula przeszła na drugą stronę. W tym momencie, jak się wydaje, bandyta bojąc się ujęcia żywcem, popełnił samobójstwo, strzelając sobie w lewą skroń. Wskazywało na to fakt, iż włosy na głowie są spalone.

Teatr im. J. Słowackiego
Niedziela: „Grube ryby“
REPERTUAR KIN:
ADRIA: „R. 107. wzywa pomocy“
i „Narzęczona z przypadku“
APOLLO: „Kapitan Taylor“
ATLANTIC: „Sonata Księżycowa“
BAGATELA: operetka „Przygoda w Grand Hotelu“
DOM ŻOŁNIERZA: „Pięć dziewczyn z Kanady“ i „W blasku słońca“
PROMIEN: „Skowronek“
STELLA: „Będzie lepiej“
SZTUKA: „Północ woła“ i „Pod twoim urokiem“
ŚWIT: „Władca“
UCIECHA: „Znachor“
WANDA: „Bohaterowie morza“

**Adwokat
S. Ettinger**
przełność kancelarę
Kraków, ul. Mikołajska 6.
Telefon 115-98

Radio
NIEDZIELA, 19 WRZEŚNIA
8:35 Pogadanka dla rolników: Jesienna ochrona sadu — wygł. kierownik stacji ochrony roślin prof. Kazimierz Rouppert. 8:45 Chóry kościelne (płyty): 13 Życie kulturalne Krakowa: Dramaty Asnyka wygł. dr Stefan Kaden, 14:40 Chwila regionalna: Jak Walek Seliga świętemu Piotrowi pomógł, gawęda podhalańska według E. Pawłowskiego, wygł. Jan Tylka. 16 Melodie filmowe i rytmy taneczne — koncert w wyk. Mieczysława Hoffmana (fort.), Tad. Piłeskigo (fort i harmonia), Wład. Pagacza (gwizd artystyczny). 16:30 Transm. z międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych Rozgłośni Polskiego Radia w Krakowie. 16:55 Odczytanie programu na dzień następny. 23 Muzyka taneczna w wyk. ork. Casani Club (płyty).

**Restauracja
GRONNER**
Kraków, Plac Dominikański 5.
Telefon 176-69.
SAMUEL SPRINGER
Wydaje znakomite obiady i kolacje MENU i a la Carte

**DZIECKO UGOTOWAŁO SIĘ
WRAZ Z ZIEMNIAKAMI**
Onegdaj o godz. 16:30 Franciszka Paszek, lat 27, zam. w Sażynie pow. Łańcut, zostawiła w kuchni na podłodze garnek z wrzącymi ziemniakami i wyszła z domu. W tym czasie 15-mies. Michał Kurko, syn Romana i Marii Kurków, pozostający na wychowaniu u Paszkowej, wpadł do tego garnka i doznał silnego poparzenia, wskutek czego zmarł.

**Wielka wygrana
100.000 zł.
sto tysięcy złotych**
PADŁA W KLASIE IV-TEJ NA LOS NR. 53.915
ZAKUPIONY W SZCZĘŚLIWEJ KOLEKTURZE
„DAR“
Kraków, ulica św. Anny L. 2

Ostatnie nowości

na płaszcze, kostiumy i na suknie oraz wełny bielskie na ubrania i palta męskie. — Materiały na mundurki i na fartuszki szkolne poleca w największym wyborze po cenach fabrycznych

KRAKÓW FLORIAŃSKA 44, I p. FREIWALD KRAKÓW FLORIAŃSKA 44, I p.

Wydaje na asygnaty po cenach gotówkowych.

Zuchwałe włamanie przy ul. Zwierzynieckiej

W sobotę o godz. 4 nad ranem dokonano śmiałego włamania do sklepu z aparatami radiowymi, maszynami do szycia i rowerami Krischera, na początku ul. Zwierzynieckiej.

Włamywacze — jak nas informowano — zajechali taksówką

i po wybicciu grubej, dużej szyby wystawowej rozpoczęli grabież. Zabrali z wystawy kilka aparatów radiowych. Sklep łączy się z obok położonym hotelikiem. Tam w specjalnej wnęce, przylegającej do sklepu, by-

ła pogrążona we śnie kobieta za trudniona w hotelu. Na odgłos włamania przebudziła się i włączyła słysząc szmery, zbiegła. Strata skradzionych rzeczy, wraz z rozbitą szybą wynosi około 1000 zł.

Przedłużenie ochrony lokatorów

W Ministerstwie Sprawiedliwości opracowywany jest projekt noweli do rozporządzenia p. Prezydenta R. P. o ochronie lokatorów. Jak wiadomo, w myśl uchwały Rady Ministrów projekt ten przedłużyć ma do

wiosny przyszłego roku ochronę lokatorów do lokali mniejszych jak również obniżkę komornego. W stosunku do lokali jedno i dwu izbowych ochrona ta ma być przedłużona na okres roczny.

Samobójstwo urzędnika Izby Skarb.

Wczoraj popołudniu w domu przy ul. Unii Lubelskiej 32 w Brześciu, odebrał sobie życie Mieczysław Niziński, emeryt, kapitan, urzędnik brzeskiej Izby Skarbowej.

Desperata przewieziono do szpitala miejskiego, gdzie po upływie pół godziny zmarł, nie odzyskawszy przytomności.

Krytycznego dnia do Nizińskiego zgłosił się policjant, który miał z polecenia sędziego śledczego doprowadzić go na przesłuchanie w związku z ciężącym na nim zarzutem zniewoleni nieletniej. Na widok policjanta Niziński zamknął się w pokoju i tu wystrzelił z rewolweru w skroń pozbawił się życia.

„ŻELAZOPOL“

Kupno i sprzedaż używanych maszyn, łomu żelaza i metali

LUDWIK MISZCZYŃSKI
KRAKÓW-PODGÓRZE

Ul. Krakusa 32. Tel. 148-46.
(przy III-cim moście)

TYLKO w jedynej pralni
„PERŁA“
10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr

Czyszczenie ubrania
Zł. 3.50

Czyszczenie sukni
Zł. 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1

AWANSE URZĘDNIKÓW

Jak się dowiaduje agencja „Iskra“, zgodnie z zapowiedzią prezesa Rady Ministrów, przeprowadzone zostaną na dzień 1 stycznia awanse urzędnicze w służbie państwowej.

Awanse noworoczne obejmą w pierwszym rzędzie niższe grupy uposażeniowe, a przede wszystkim tych urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, którzy na skutek przeszerogowania po wprowadzeniu w życie ustawy uposażeniowej, zaliczeni zostali do niższej kategorii od tej, do której należeli poprzednio.

Bezpłatnych
porad buchaltaryjnych
udziela BIURO
BUCHALTERYJNO - REWIZYJNE

I. GRÜNBAUM
Kraków, Floriańska 44, II. p. of.
m. 17a — Tel. 181-69
Zakłada księgi. — Sporządza bilanse, rozliczenia, nadzór i t. d.

PIERWSZORZĘDNY
ZAKŁAD POGRZEBOWY w Krakowie

„CONCORDIA“

JANA WOLNEGO
PL. SZCZEPAŃSKI 2, — TEL. 102-81
urządza pogrzeby od najskromniejszych do najwspanialszych, przeprowadza ekshumacje i przewoży zwłok do wszystkich krajów.
Mniej zamożnym daleko idące ustępstwa.

**DRUKARNIA
MONOPOL
W KRAKOWIE**

NA GRÓDKU L. 2
Telefon Nr. 173-02.

wykonuje druki wszelkiego rodzaju, jak: czasopisma, broszury, prospekty, afisze, ulotki, księgi handlowe itd
solidnie-szybko-tanio